

[Grethe Kindberg Jørgensen]

handles af arbejdsmarkedets parter i forbindelse med næste overenskomstforhandlinger.

Forslagets punkt 2 om udvidelse af barselorlov skal også løses af arbejdsmarkedets parter. Jeg skal kort kommentere en enkelt ting, som er faldet mig for brystet under gennemlæsningen af forslaget – jeg tænker her på sætningen:

»Der må derfor arbejdes hen mod en samlet barselorlov på 9 måneder, hvor både faderen og moderen mindst skal anvende de 3 måneder.«

Dette »skal anvende« må efter min opfattelse forstås som et diktat. Hvorfor et sådant påbud? Bør man ikke stille begge forældre frit med hensyn til, om de ønsker barselorlov?

Punkt 3 om nedsættelse af arbejdstiden inden for det offentlige skal jeg undlade at kommentere, idet jeg er enig med forslagsstillerne i, at det er et spørgsmål, der skal løses af arbejdsmarkedets parter.

Som tidligere nævnt er CD imod, at folketinget griber ind i arbejdsmarkedets parters frie forhandlingsret, og jeg skal derfor afvise forslaget.

Ole Vig Jensen (RV):

Da mit partis ordfører, fru Lone Dybkjær, ikke kan være til stede, skal jeg på partiets vegne sige, at vi er enige i den hovedtanke, der ligger i beslutningsforslagets punkt 1, at forældre skal sikres ret til orlov i forbindelse med børns sygdom. Det er jo en kendt sag, som også allerede sagt af flere ordførere, at det er et forhold, der er klart over en række overenskomster, men ikke på alle områder. Vi er i den forbindelse indstillet på at gå videre netop ad den vej.

Når det gælder beslutningsforslagets punkt 2 om en udvidet barselorlov med fuld lønkomensation, er det efter vores opfattelse et urealistisk forslag, og derfor er vi indstillet på i stedet at arbejde for en udvidet barselorlov med sædvanlig dagpenget, således at den solidaritet, som jeg går ud fra forslagsstillerne også gerne vil lægge i forslaget, i højere grad kan føres ud i livet. Den mulighed fremmes ved de tanker, vi har gjort os om en barselorlov med dagpenget.

Når det gælder beslutningsforslagets punkt 3 om en generel arbejdstidsnedsættelse, er vi også af den opfattelse, at det er urealistisk på

nuværende tidspunkt. Vi vil dog gerne gøre den bemærkning, at vi, når det gælder enliges problemer i denne forbindelse, er indstillet på at gøre en særlig indsats, idet de er mere udsat end andre på arbejdsmarkedet.

Waldorff (VS):

Fru Lis Møller sagde, at de fleste af de børn, der fødes i dag, er ønskebørn, og det er muligvis rigtigt. Men i hvert fald må man så tilføje, at når der bliver færre og færre af dem, er det nok, fordi vilkårene for børnefamilierne er blevet utrolig dårlige. Det hænger ikke mindst sammen med, at det, som ser ud som en vældig velstandsstigning for befolkningen, i meget høj grad er et resultat af, at der skal mere lønarbejde til for den enkelte familie, for at den kan opretholde et rimeligt levestandard i vore dages samfund, og det er sådan set det, diskussionen handler om.

Problemet er, at hvis man alvorligt ønsker at gøre noget for at forbedre børns vilkår, er der næsten kun én vej at gå, nemlig den at forbedre vilkårene for forældrene. Der er ikke nogen mulighed for at gå direkte ind og begynde at diskutere – det ville også være formynderisk ud over alle grænser – hvordan folk skal opdrage deres børn, hvad de skal gøre for dem, og hvordan de skal behandle dem. Vi kan kun gøre det, at vi gennem en børnepolitik fjerner de ting, som vi ved skaber dårlige sociale vilkår og skaber problemer i familierne, og det er de ting, vi med disse forslag prøver at gøre noget ved, også fordi alle ved, hvad konsekvenserne vil være af for dårlige vilkår for børnefamilierne, nemlig større sociale problemer, større problemer for samfundet i det hele taget som følge af ikke alene en både økonomisk, men så sandelig også en følelsesmæssig forarmelse på grund af de dårlige opvækstvilkår, børn har, og som hænger sammen med, at i almindelighed to mennesker skal lægge en 8 timers arbejdsdag uden for familien.

Derfor har vi i præcis dette forslag lagt vægt på at tage nogle af de problemer op, som findes omkring arbejdstiden. Det handler både om den tvang, der ligger i, at man skal gå på arbejde, uanset om børnene er syge eller ej. Det handler om meget dårlige vilkår i forbindelse med børns fødsel. Og så handler det selvfølgelig om arbejdstiden. Jeg vil godt sige noget om de tre punkter også i